

Fredensborg har saamænd ikke Spor af Begreb om, hvorledes Forholdene er derovre. Nej, naar vi har haft Sydvestvind i 14 Dage eller i 3 Uger, vil der ofte være lige saa høj Vandstand, som de ellers har. Slusen vil jeg derfor i allerhøjeste Grad advare imod. Den vil blive en stor Skuffelse. For det første vil Saltvandsfiskeriet gaa tabt; for det andet vil Marsk-Engene forsvinde, og for det tredje vil vi ikke naa til det, som det ærede Medlem tror, vi vil opnaa: at blive Herre over Vandstanden, slet ikke.

Dernæst er der Udgifterne. Dem maa vi ogsaa lægge Mærke til. Naar vi, hvad Hvide Sande-Projektet angaar, regner de 400,000 Kr., som er opført paa Tillægsbevillingsloven, med, saa mener de sagkyndige, at det kan udføres for 1,775,000 Kr. Hvorvidt det virkelig kan lade sig gøre, har jeg ikke nogen Mening om; men de sagkyndige tror det. Sluseprojektet skal kunne gennemføres for 1,675,000 Kr., men her skal vi have Molerne med; saa bliver det 3 Mill. Kr. mere. Men saa er der Afløbet ved Gødelen, og jeg skal ikke nægte, at det altid har staaet for mig saaledes, at den naturlige Plads for Afløbet fra Ringkøbing Fjord vilde være et Sted dernede ved Hegnet eller Gødelen, hvor Vandet, baade naar det løber ind i, og naar det løber ud af Fjorden, kan opstuves nede ved Holmene og ved Annebjergene tror jeg, det hedder, paa Østsiden. Jeg har den Tro, at der er den bedste Plads. Men jeg ser jo nok, at vi skal ofre 2,100,000 Kr. for at befæste paa begge Sider et Udløb ved Gødelen, og vi skal ogsaa ofre 850,000 Kr. for at lukke ved Hvide Sande, det bliver altsaa heller ikke nogen billig Historie.

Sluseprojektet tror jeg ikke kan blive stabilt. En Sluse som i Nissum Fjord vilde vistnok kunne holde, men jeg tror ikke, der kan bygges en Sluse ved Ringkøbing Fjord til de Vandmasser, der der kan blive Tale om, dels som Følge af Regnvandet, dels af andre Aarsager, for den Sum, som her er foreslaaet. Jeg skal ikke nægte, at jeg tænker mig, at det muligvis er det bedste at følge Ministeren og lukke ved Hvide Sande og aabne ved Gødelen. Men skal vi saa vende tilbage til Hvide Sande, eller skal vi blive ved Gødelen? Nu er der oparbejdet et saa stort Fiskeri ved Ringkøbing Fjord, at det er meget betænkeligt at blive ved Gødelen. Det er maaske tvivlsomt, hvorvidt en Afvandning der vil være tilstrækkelig. Jeg tror, den vil være det, men sikkert er det ikke. Jeg skulde ikke have noget imod, at man fulgte Ministerens Forslag, at man lukkede, men hvis de sagkyndige tror, at

Kanalen ved Hvide Sande kan blive sikret for den Sum, der her er foreslaaet, saa vil jeg dog nok helst stemme for Hvide Sande-Forslaget.

Det er de Bemærkninger, jeg har haft Lyst til at gøre i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger). Om de finder Naade for det ærede Medlems Øren, er vel et Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Der er af det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) gjort Henstillinger til mig om at gøre Forandringer i Lovforslagets § 3, men jeg vil gerne udsætte mine Bemærkninger derom til et lidt senere Tidspunkt. Derimod vil jeg straks vende mig til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), hvis Bemærkninger unægtelig i høj Grad krævede Svar.

Det ærede Medlem betegnede mine Udtalelser forleden som unødvendig spydige, og jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at der i og for sig jo ikke er Anledning til at være spydig i denne Sag, hvad jeg egentlig heller ikke mener, jeg var. Det ærede Medlem mente først, at min formentlige Spydighed var rettet mod Sagkundskaben og navnlig imod den sagkyndige Embedsmand, som er Ministeriets Raadgiver i denne Sag. Men dette er saa langt fra Tilfældet, hvilket jo for øvrigt ogsaa i høj Grad fremgaar af det følgende. Og naar det ærede Medlem vilde oplæse en Del af min meget korte Tale, kunde han for Resten gerne have læst det hele. Saa vilde al Misforstaaelse have været udelukket; thi netop i det følgende staaer der jo, at det skal ikke være en Kritik eller Haan mod Sagkundskaben, hvad jeg har anført. Men hvis der skulde være en lille Gnist af Spydighed i det alligevel, skulde det være den Brug, som man i det hele er tilbøjelig til at gøre af Sagkundskaben, og dette, at Sagkundskaben lader sig bruge i det Omfang, som Tilfældet er, at Sagkundskaben ikke svarer, hver Gang der bliver spurgt om et Forhold, der kræver Sagkundskab: Ja, vort Svar maa være afhængigt af, hvad Hensigten er, hvad Meningen er, vi kan ikke sige eder, hvad der er det rigtige at gøre, men naar vi faar at vide, hvad I vil gøre, saa kan vi sige eder, paa hvilken Maade det bedst bør gøres. Saaledes bør Sagkundskabens Udtalelser i denne Sag forstaas, og ikke anderledes, og dette er Forkla-